

IDEES PER PREVENIR
ELS RESIDUS D'ENVASOS

Envàs? No cal, gràcies.

Edició:

Àrea Metropolitana de Barcelona

Continguts:

Antoni París - Socioambiental.cat

Disseny gràfic i maquetació:

Departament de Comunicació de l'AMB

Fotògraf:

Jordi Franquet Batlló

Revisió Lingüística:

Glosalia

Coordinació:

Glòria Fernández

Impressió:

Vanguard Gràfic S.A.

Novembre, 2013

Dipòsit legal:

B. 26851 2013

Imprès en paper reciclat.

Índex

- 5** Presentació
- 7** El contingut és el que importa
- 13** Quan sigui possible, millor sense envàs
- 21** Quan calgui l'envàs, tenim alternatives a l'abast
- 29** Dues estratègies a l'hora de comprar
- 35** Per saber-ne més

O Presentació

Dels envasos, se'n parla força i es desenvolupen diverses estratègies i actuacions públiques, especialment per potenciar-ne i optimitzar-ne el reciclatge. Però també hem d'abordar la qüestió des de la perspectiva de la prevenció i pensar què podem fer per evitar la proliferació d'envasos prescindibles. L'objectiu és reduir el seu impacte ambiental i els recursos i despeses necessaris per fabricar-los i per gestionar-ne la recollida i el tractament quan s'han convertit en residus.

Aquesta guia conté idees i propostes per aplicar a l'hora d'adquirir béns i productes. Vol ser una eina útil per actuar com a consumidors conscients i amb capacitat de contribuir a la reducció dels residus dels envasos, una part molt significativa de tots els que produïm, sobretot en l'àmbit domèstic.

1

El contingut és el que importa

Comprem sovint per la vista. Pel que veiem. Per les emocions que ens genera una determinada imatge, una forma, un embolcall. Per això, els envasos, a més de complir la funció principal de contenir un producte, són concebuts i fabricats per atraure la nostra atenció, per captivar-nos. Per ser més bonics, més pràctics de portar, més còmodes de consumir...

Així, un mateix producte el podem trobar en envasos de mides, formes, colors i dissenys diversos, però aquestes diferències no tenen res a veure amb les característiques, les propietats o la qualitat del contingut.

Quin criteri ens ha de moure a l'hora de consumir productes envasats?

Quines normes regulen l'ús dels envasos?

Els envasos i residus d'envasos estan regulats per la Directiva europea 94/62/CE (modificada posteriorment per la Directiva 2004/12/CE), que estableix el marc normatiu que cada Estat membre de la Unió Europea ha de desenvolupar per reduir l'impacte ambiental dels envasos posats al mercat.

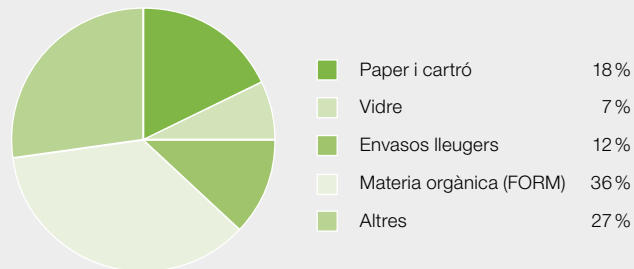
Aquestes directives s'han transposat a l'ordenament jurídic espanyol per mitjà de diferents lleis i reials decrets (la més actual, la Llei 22/2011, de residus i sòls contaminats).

OBJECTIU

Prevenir i reduir l'impacte sobre el medi ambient dels envasos i la gestió dels residus d'envasos al llarg de tot el seu cicle de vida.

També planteja, com a prioritat, un seguit de mesures destinades a la prevenció de residus d'envàs, o, si escau, la reutilització, el reciclatge o l'aplicació d'altres formes d'aprofitament.

Què hi ha a les deixalles d'una llar?

Els envasos lleugers representen al voltant d'un 12% de les escombraries d'una llar. L'any 2012 es van recollir més de 38.300 tones a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Què se'n fa dels envasos utilitzats?

La gran quantitat d'envasos que es genera cada dia a les llars justifica una recollida selectiva en la gran majoria dels municipis d'aquest àmbit territorial. És la que es realitza per mitjà dels contenidors de color groc. Actualment, quatre municipis apliquen el model anomenat "residu mínim" que no inclou un contenidor específic per a aquesta fracció.

LA CLAU

El tractament requereix molta energia i genera emissions, per la qual cosa la prevenció és la millor manera d'estalviar residus.

Com que els envasos recollits selectivament acostumen a contenir una barreja de materials que no en permet el reciclatge directe, a les plantes de triatge s'han de separar per tipus de material: PET, PEAD, PEBD, llauna, alumini, envasos compostos, mescla de plàstics, etc.

A més d'aquesta categoria d'envasos, tenim els pots i ampelles de vidre, envasos que fan les mateixes funcions, però que es recullen per mitjà dels contenidors de color verd. Es porten a plantes de tractament on el vidre es tritura i es reconverteix en matèria primera per a la fabricació de nous recipients.

Podem evitar l'excés d'envasos?

Els ciutadans, en la nostra condició de consumidors, prenem contínuament decisions sobre el que comprem. I ho fem d'acord amb uns criteris personals que no tenen per què ser els mateixos per a tots. En tot cas, i al marge de quins siguin aquests criteris, sempre podem afegir-ne un altre que tingui a veure amb les característiques de l'envàs.

Quant menys residu generem per quantitat de producte, menor serà també la nostra contribució a la generació total de residus domèstics. L'objectiu ha de ser, per tant, avançar cap al residu mínim, plantejant-nos-ho com un repte personal per reduir la nostra petjada ecològica.

Consum de productes i prevenció de residus són conceptes perfectament compatibles adoptant algunes bones pràctiques senzilles, canviant determinats costums i hàbits de compra o dedicant una estona més a cuinar i tenir cura de la nostra salut.

UNA BONA IDEA

Ens hem de fixar en la quantitat de residu que porten incorporats un cop se n'hagi consumit el contingut; o, dit d'una altra manera, quina és la relació entre quantitat d'envàs i quantitat de producte.

LA CLAU

Els embolcallis innecessaris o superflus, els envasos de mida petita amb poc producte, les bosses de plàstic o els envasos de productes que es poden comprar fàcilment a granel, es poden reduir de forma significativa.

2

Quan sigui possible, millor sense envàs o embolcall

Tot envàs, embolcall o embalatge, una vegada s'ha consumit el producte que ha contingut, acaba convertit en residu.

La prevenció és, per tant, la millor manera de reduir la generació de residus i tot el cost energètic, ambiental i econòmic –molt elevat– que se'n deriva de la recollida, gestió i tractament a les instal·lacions corresponents.

Aliments amb menys embolcalls

Una pràctica habitual dels supermercats i grans superfícies per promoure la venda de certs aliments és presentar-los en safates de diversos materials i embolicades amb una làmina de plàstic, amb determinades quantitats de productes ja pesades i marcades amb el preu.

UNA BONA IDEA

Comprem a granel o al mostrador corresponent productes com la fruita, la carn, els embotits, els formatges, els fruits secs o el peix, entre d'altres. D'aquesta manera, els podem seleccionar millor i evitem la utilització d'embolcalls i bosses innecessaris.

Això, naturalment, facilita la compra, sobretot quan la persona no disposa de gaire temps, però suposa una generació innecessària de residus que es pot evitar dedicant una mica més de temps a triar nosaltres mateixos els aliments que després ens menjarem.

Productes com la fruita, la carn, els embotits, els formatges, els fruits secs o el peix, entre d'altres, sovint els trobem envasats d'aquesta manera sense que això aportí cap benefici pel que fa a la qualitat o la conservació del producte, en especial, els més frescos.

A granel en lloc d'en pots de conserva

Hi ha molts aliments que podem comprar tant en pots o llaunes de conserva com a granel. Si comparem productes de la mateixa qualitat, els que adquirim a granel acostumen a ser, en general, més saludables que els envasats, ja que no han estat sotmesos a cap procés o tractament de conservació de llarga durada.

UNA BONA IDEA

Els llegums cuits i algunes conserves –com les olives o la tonyina, posem per cas– en són un bon exemple, ja que es poden comprar al mercat o en botigues d'alimentació especialitzades a un preu equivalent i sense envasar.

Per això, canviant aquest hàbit aconseguirem reduir una quantitat significativa dels envasos de vidre i llaunes que no aporten cap valor afegit a la nostra alimentació.

L'aigua de l'aixeta no genera envasos

Tot i tenir al nostre abast aigua potable de qualitat només obrint qualsevol aixeta de casa, en els darrers anys s'ha estès l'hàbit de comprar aigua embotellada en envasos de plàstic d'un sol ús.

A més d'haver d'assumir un cost econòmic per litre molt superior al de l'aigua de xarxa, el consum d'aquest tipus d'envasos ha comportat un increment significatiu de la quantitat de residus, la qual pot arribar a superar els 50 kg per família i any, malgrat el pes reduït de les ampolles.

UNA BONA IDEA

Recuperar el costum de beure aigua de l'aixeta –afegint-hi, si cal, un filtre per millorar-ne el gust o fent servir una gerra filtradora–, té un impacte positiu directe sobre aquest volum de residus i n'evita els costos de recollida i tractament segregat. En tot cas, si es vol consumir aigua embotellada, es pot optar pels envasos reutilitzables o de gran format.

Anàlisi del cicle de vida (ACV) del consum d'aigua potable

Tipus d'aigua	Consum elèctric producció	Emissions de CO ₂	Cost
Aigua de l'aixeta	0,500 kWh/m ³	0,108 kg CO ₂ /m ³	00,950 €/m ³
Aigua envasada en plàstic PET	12,010 kWh/m ³	2,680 kg CO ₂ /m ³	267,000 €/m ³ *
Aigua envasada en vidre	12,000 kWh/m ³	2,670 kg CO ₂ /m ³	600,000 €/m ³ *

Departament d'Enginyeria Hidràulica, Marítima i Ambiental. Universitat Politècnica de Catalunya (Ivet Ferrer)

Alternatives al paper d'alumini de l'esmorzar

L'esmorzar de mig matí a l'escola és un àpat important per al desenvolupament dels nens i les nenes, i també perquè continui les classes amb energia fins a l'hora de dinar.

En altres temps s'utilitzava una bossa de roba o una carmanyola per transportar l'entrepà, la fruita o les galetes des de casa fins al centre d'estudis, però la generalització de l'ús del paper d'alumini va fer que moltes famílies abandonessin aquest hàbit.

L'extracció i el tractament de la bauxita –el mineral del qual s'obté l'alumini– té un cost energètic i ambiental molt alt, raó per la qual la utilització d'aquest metall hauria de ser molt curiosa i, en cap cas, convertir-se tan ràpidament en un residu. La major part de l'alumini que es recupera és només el dels envasos de refrescos, ja que el del paper dels esmorzars acostuma a ser petit i estar ple de restes olioses i d'aliments.

UNA BONA IDEA

Recuperar la bossa de roba o la carmanyola, o fer servir la gran diversitat d'envasos reutilitzables que hi ha al mercat són diferents opcions que tenim a l'abast per prevenir aquest residu. És, a més, una pràctica que es pot estendre a altres moments i situacions en les quals ens cal embolicar algun aliment per a endur-nos-el, com quan anem d'excursió, a la platja...

“ Si considerem que un entrepà tipus precisa d'uns 3 gr. de paper d'alumini i que a l'àrea metropolitana de Barcelona hi viuen més 667.000 nens i nenes en edat d'escolarització, anualment es poden arribar a consumir fins a 360 tones de paper d'alumini. ”

Reducció del paper d'alumini en els esmorzars dels escolars. Projecte alumínim!

*Departament d'Enginyeria Química. Universitat de Barcelona
Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics
i Tractament de Residus*

Gaudir dels aliments cuinats a casa

Els menjars precuinats, els plats preparats o les salses de pot compleixen, certament, amb tots els requisits de seguretat alimentària que determina la llei i poden tenir les mateixes propietats nutritives que les fetes a casa, però la seva compra genera força envasos, dels quals podem arribar a prescindir amb una mica de dedicació culinària.

Els tipus de materials que es fan servir com a envàs i/o embolcall són molt diferents i depenen del tipus d'aliment o producte envasat, ja que es pot tractar d'alumini, de vidre, de plàstic, de cartró o de llauna, el cost de recuperació i reciclatge d'alguns dels quals és força elevat.

UNA BONA IDEA

Cuinar i menjar-nos els aliments que nosaltres mateixos comprem és molt saludable, ja que ens permet saber quina és la qualitat de cada producte que fem servir i, alhora, participar en tot el procés de preparació.

Cafè en càpsules de nova generació

Milers de persones tenen el costum de començar el dia amb un cafè i se'n prenen algun més al llarg del dia. La comercialització de les cafeteres compactes que funcionen amb càpsules monodosi d'un sol ús ha fet que aquest hàbit i el consum d'aquest producte hagi experimentat canvis –sobretot a nivell domèstic–, que han influït també en la generació de residus.

Les càpsules, en el cas d'algunes marques, són de materials biodegradables, fet que permet llançar-les a la bossa d'escombraries orgàniques que va al contenidor marró. No obstant això, la majoria encara són d'alumini –i, per la mida reduïda, difícils de reciclar–, per la qual cosa no s'han de dipositar al contenidor groc, habitual dels envasos.

Algun fabricant ofereix actualment la possibilitat de retornar-li les càpsules utilitzades per recuperar l'alumini i aprofitar el marro com a material de compost. Les càpsules usades ocupen poc espai i es poden portar a la botiga sempre que es va a comprar més cafè. Si es vol adquirir una màquina nova, es pot optar directament per triar la que faci servir càpsules degradables.

Cistell en lloc de bosses de plàstic

La utilització indiscriminada de bosses de plàstic de nanses d'un sol ús en els darrers anys i la consegüent generació de residus que això ha suposat, ha fet que algunes grans superfícies i cadenes d'alimentació hagin impulsat diferents iniciatives per reduir-ne la distribució gratuïta.

Gràcies als acords entre l'Administració i els diferents sectors socials i econòmics implicats –distribuïdors, fabricants, consumidors, entitats ecologistes–, en pocs anys ha disminuït de manera dràstica l'ús d'aquest tipus de bosses.

UNA BONA IDEA

El fet de posar preu a les bosses –tot i que siguin només uns pocs cèntims–, ha fet que els ciutadans prenguem més consciència de la qüestió. Cal, doncs, recuperar el cistell, el carretó o les bosses de roba a l'hora d'anar a comprar.

“ En només quatre anys, a Catalunya s'ha passat d'un consum per càpita de 327 bosses/any el 2007 a un consum de 179 unitats/any el 2011, el que suposa una reducció del 45%. L'any 2011 es van consumir 26 milions de bosses a la setmana, mentre que el 2007 aquest consum era de 45 milions d'unitats setmanals. De mitjana, cada català consumeix 179 bosses de plàstic anuals, 148 menys que el 2007. ”

*Dades del Departament de Territori i Sostenibilitat.
Generalitat de Catalunya*

3 **Quan calgui l'envàs, tenim alternatives a l'abast**

La cultura d'un sol ús ha fet que s'hagin imposat formes de consum basades en la màxima comoditat de compra, que han tingut com a conseqüència la generació de grans quantitats de residus. Bona part dels materials que es fan servir acaben tenint un cicle de vida molt reduït i aporten un benefici també molt petit respecte a la funció que fan.

Repensar la nostra forma de consumir en relació als envasos contribueix a reduir-ne la generació i, fins i tot, a modificar les estratègies de comercialització de les empreses quan les dinàmiques i tendències de consum canvien.

Formats grans millor que petits

Molts aliments i begudes s'envasen en diversos formats per arribar a un públic més ampli i assolir una major quota de mercat. Els sucus de fruita, l'aigua embotellada o la llet i els làctics en són alguns dels exemples més habituals.

A mesura, però, que l'envàs redueix la seva mida, la relació entre quantitat de materials d'embalatge i quantitat de producte es fa més gran; és a dir, hi ha més envàs per unitat de volum. Això és especialment important en el cas dels brics, un envàs complex de fabricació i gestió a causa de les diferents capes de les quals està constituït, que en dificulten el tractament i la separació per al posterior reciclatge.

Els envasos més petits són, en efecte, més fàcils de portar, sobretot en el cas dels sucus o begudes làcties per a nens que es fan servir als esmorzar o berenars, però també tenen un impacte ambiental més gran.

UNA BONA IDEA

Comprar envasos de mida superior i reomplir ampolles de plàstic o fer servir una cantimplora permet reduir la generació de residus sense causar cap incomoditat afegida. Tenen, a més, un cost econòmic inferior per quantitat de producte.

Aquesta proposta es pot estendre a molts altres aliments que s'envasen en diferents formats i que es fan servir de forma habitual a casa, com les capses de cereals o de galetes, els pots de xocolata en pols, mel, melmelada o tomàquet fregit, els envasos d'oli o vinagre, etc., sempre, naturalment, que es consumeixin sovint i l'excés de producte no acabi causant un malbaratament alimentari. També podem aplicar aquesta bona pràctica en el cas dels productes de neteja, sabons, xampús, etc.

Només l'embolcall que cal

Un producte ben envasat i segellat ens dóna com a consumidors la seguretat que no ha estat manipulat un cop ha sortit del centre de producció. L'embalatge compleix, per tant, una funció important a l'hora de garantir-ne el bon estat.

Ara bé, un excés d'embalatge –de cartró, de plàstic o de làmina de plàstic– no millora la qualitat del producte i sovint tampoc aporta una major seguretat a l'hora de transportar-lo, sinó que és part simplement de les estratègies de venda d'una determinada empresa.

Tot aquest embalatge superflu esdevé un residu en el mateix moment en què s'enceta el producte i explica en gran part l'increment del volum i el pes de la bossa d'escombraries en els darrers decennis. La seva fabricació i tractament suposen, a més, un cost energètic i de matèries primeres elevat sense que aportï cap utilitat ni valor afegit, més enllà de la imatge.

UNA BONA IDEA

Triar, doncs, els productes que, amb la mateixa qualitat i quantitat, fan servir menys envàs i embolcall, contribueix a reduir la nostra generació de residus, alhora que trasllada als fabricants i distribuïdors la necessitat de minimitzar l'embalatge innecessari.

El millor envàs per a cada cas

La tria de l'envàs per part del fabricant està condicionada en alguns casos per les característiques del producte –bric en lloc de vidre, per exemple, per evitar la degradació d'un aliment per la llum–, però en d'altres només és el resultat dels criteris de màrqueting i comunicació aplicats per l'empresa comercialitzadora.

Cada tipus d'envàs té uns costos de fabricació, distribució, gestió i tractament diferents, ja que depenen del volum de producció, de les distàncies de transport i d'altres factors que fan difícil quantificar amb detall els costos globals. En tot cas, i més enllà d'aquest coneixement tècnic, el criteri personal i el sentit comú ajuden sovint a prendre la decisió més adequada, sempre que actuem com a consumidors responsables dels nostres actes.

LA CLAU

Hem de tenir en compte simplement que el gest d'agafar de la prestatgeria d'un supermercat un o altre tipus d'envàs –sempre naturalment que tinguem a l'abast diferents alternatives del mateix producte– suposa uns determinats costos ambientals i energètics que assumeix finalment el conjunt de la societat.

Quin material és més fàcil de reciclar?

En general, el **vidre** és un material que pot reciclar-se múltiples vegades sense que se n'alterin les propietats mecàniques, com succeeix amb les ampolles de determinades begudes, que només cal rentar i reomplir si es retornen a la fàbrica.

Els **envasos de metall** –sobretot les llaunes d'alumini– tenen, en canvi, un cost elevat de producció si s'analitza tot el cicle de vida, i també un cost energètic de reciclatge alt.

Els **brics**, en estar fabricats amb diverses capes de materials diferents, exigeixen l'aplicació d'uns processos de recuperació complexos que n'encareixen el cost.

Els **envasos de plàstic**, finalment, són els que tenen uns costos de producció inferiors, es processen i manipulen fàcilment i poden ser incinerats o reciclats, a més de tenir un pes molt reduït.

Envasos que es poden reomplir

Quin sentit té llançar al contenidor verd determinats envasos de vidre que estan lluny d'haver finalitzat el seu cicle de vida? Les ampolles de refresc, de cervesa, d'aigües minerals o de vi, per exemple, poden ser reutilitzades nombroses vegades mentre no es degradin, i a un cost molt inferior al de producció de nous envasos de vidre. Si anys enrere aquest tipus d'envasos es retornaven al punt de venda i els camions de repartiment se'ls enduien un altre cop a fàbrica –com es fa en el cas dels bars i centres de restauració–, per què no es pot recuperar aquesta pràctica i fer participar el ciutadà d'una cadena de distribució i consum més coherent des de tots els punts de vista?

En molts països com Alemanya, Holanda o Suècia, entre d'altres, ja hi ha iniciatives del que es coneix com a sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) per recuperar i reutilitzar els envasos —en especial, els de vidre—, sistemes que són viables econòmicament si s'avaluen tots els costos del cicle, des de la fabricació a la recuperació, en comparació amb la recollida selectiva actual i el posterior tractament que se'n fa (se'n parla a la Llei 22/2011, de residus i sòls contaminats).

Comparació dels consums i emissions de la fabricació o reaprofitament d'una ampolla de vidre de 33 cl.

	Fabricació	Neteja
Consum aigua (ml)	72	215
Consum calor (Wh)	306	67
Consum electricitat (Wh)	46	2
Emissions de CO ₂ (g)	192	12

Altres utilitats dels envasos

Excepte en el cas de fer-los servir com a petit estoc de productes de reserva a casa, la majoria dels envasos acaben tenint una vida útil molt curta, ja que, un cop han complert la funció a la qual estaven destinats, són desestimats i llançats a les escombraries o, en el millor dels casos, als contenidors de recollida selectiva.

Determinats tipus d'envasos poden ser reutilitzats a les llars per a altres usos amb els quals, si més no, se n'evitarà el rebuig immediat i es reduirà la càrrega de residus municipal i el seu tractament.

UNA BONA IDEA

Els pots de vidre són recipients que permeten guardar tot tipus d'aliments –sucre, llegums, cereals, farines, sal, cafè, xocolata en pols...– o acumular temporalment productes de rebuig abans de portar-los a la deixalleria –oli, pintures, dissolvents...–. També alguns envasos de plàstic poden fer aquesta segona funció.

UNA BONA IDEA

Les ampolles d'aigua o de refresc les podem reomplir amb aigua de l'aixeta. Les de vi les podem reomplir també amb vi a granel.

= producte
- envàs

= producte
+ envàs

4 Dues estratègies a l'hora de comprar

Comprar vol dir prendre decisions. Per això, en funció dels criteris que apliquem a l'hora d'anar al mercat, la nostra generació de residus pot arribar a ser molt diferent.

Els hàbits de consum quotidians no són pautes immutables ni rígides, sinó que es poden canviar amb voluntat i coneixement, sense que això ens faci perdre comoditat ni benestar. Al contrari, ben pensat, segur que ens n'aportaran encara més.

Comparativa entre dos models de consum possibles

A continuació, us proposem dues estratègies de compra que estan als antípodes l'una de l'altra pel que fa a volum de residus final. No es tracta d'adoptar-ne una de forma estricta i refusar completament l'altra. Senzillament, serveixen per visualitzar fins a quin punt les nostres decisions influeixen en els residus que generem.

Un petit canvi, per insignificant que sembli, es magnifica quan l'adopten alhora milers de persones. Evitar un envàs o un em-

bolcall al dia a cada llar pot semblar irrellevant, però si totes les llars d'un municipi o ciutat fan el mateix, la cosa pren una altra dimensió, oi?

Convé recordar que si no hem pogut prevenir un determinat envàs, podem reutilitzar-lo o llançar-lo als contenidors de recollida selectiva. Fins i tot, encara que optem per omplir d'envasos la nostra vida i oblidar-nos del potencial de prevenció que tenim a la nostra mà, aquesta és una opció a l'abast de tothom.

“Residu, no gràcies” “Voler és poder”	“Tant se me’n dóna” “Jo no hi puc fer res”
Aigua de l'aixeta o aigua de l'aixeta filtrada Les ampolles d'aigua es poden reomplir L'envàs gran millor que petit	Aigua sempre envasada, i sense parar atenció en la mida de l'envàs.
Refrescs en envàs de plàstic, i millor de mida gran	Refrescs en llaunes d'alumini individuals

<p>“Residu, no gràcies” “Voler és poder”</p>	<p>“Tant se me’n dóna” “Jo no hi puc fer res”</p>
Llegums, olives, fruits secs... a granel	Llegums, olives, fruits secs..., sempre de pot, sigui de vidre o metall
Fruita, carn i peix directament a la parada, sense embolcalls	Tot el menjar fresc en safates i embolcalls
Sucs i batuts en envàs gran, de plàstic o vidre millor que bric	Sucs i batuts en brics individuals
Llet fresca i en ampolles de plàstic	Llet en brics
Plats cuinats a casa amb productes frescos	Menjar precuinat o preparat
Cafè de cafetera o amb càpsules biodegradables	Cafè en càpsules d'alumini
Conserves en pot de vidre	Conserves en envàs de metall
Comprar amb cistell o carretó	Les bosses de plàstic que calguin
Envasos retornables quan hi hagi l'opció	Envàs d'un sol ús
Entrepanes embolicats en paper de cuina i en una bossa reutilitzable o carmanyola	Entrepanes embolicats en paper d'alumini

Algún apunt més...

PREVENIR L'ENVÀS. HA ESTAT POSSIBLE?

Si - No hem generat cap residu potencial.

No - EL REUTILITZEM?

Si - Allarguem la vida útil de l'envàs.

No - PRACTIQUEM LA RECOLLIDA SELECTIVA?

Si - Es recuperen els recursos materials.

No - El llancem a la brossa de resta (tot el que no podem separar a casa, com la brossa d'escombrar). Aquestes bosses van a un Ecoparc on s'intenta recuperar el màxim possible, però una part es converteix en un residu que es porta a un dipòsit controlat o a incineració.

5

Per a qui en vulgui saber més...

A continuació us proposem algunes pàgines web on hi trobareu tot tipus d'informació i documents sobre gestió, generació, prevenció, recollida selectiva, tractament, instal·lacions i projectes relacionats amb els residus i el cicle de vida dels materials.

Webs d'interès

www.amb.cat/residus

Web de l'àmbit de residus de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

www.arc-cat.net

Web de l'Agència de Residus de Catalunya.

www.retorna.org

Web d'aquesta iniciativa integrada per la indústria del reciclatge, entitats ambientals, sindicats i associacions de consumidors.

www.residusiconsum.org

Web de la Fundació Catalana per a la Prevenció de Residus i el Consum Responsable, entitat privada sense ànim de lucre i d'àmbit català impulsada per entitats ecologistes i cíviques amb el suport i la participació de sectors diversos de la societat civil, les administracions i el món empresarial.

www.estrategiaresiduzero.cat

Projecte impulsat per la Fundació per a la Prevenció de Residus, amb el suport del Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente, la Fundación Biodiversidad, el Programa empleaverde 2007-2013 i el Fons Social Europeu, i que consisteix en crear una xarxa d'empreses afins a l'Estratègia Residu Zero a Catalunya i les Illes Balears.

www.ewwr.eu/ca

La Setmana Europea de la Prevenció de Residus és un projecte de tres anys que ha rebut el suport del programa LIFE+ de la Comissió Europea fins al juliol de 2012. La Setmana, no obstant, continuarà en els propers anys arreu d'Europa amb l'organització d'accions de sensibilització sobre la prevenció de residus.

www.ecoembes.com

Ecoembalajes España, S.A. (Ecoembes) es l'entitat que gestiona la recuperació i el reciclatge dels envasos de plàstic, les llaunes i els brics (contenidor groc) i els envasos de cartró i paper (contenidor blau) a tota Espanya.

www.ecovidrio.es

Ecovidrio és l' encarregada de la gestió del reciclatge de residus d'envasos de vidre dipositats en els contenidors de tot Espanya.

Llei de residus i sòls contaminats (22/2011, de 28 de juliol)

<http://www.boe.es/boe/dias/2011/07/29/pdfs/BOE-A-2011-13046.pdf>

